

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر القای پلی پلوئیدی در ماهی قزل آلی رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*) بر رشد، بقا و گلبولهای قرمز

محل انتشار:

مجله زیست شناسی جانوری تجربی، دوره 12، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

عبدالجبار ایرانی - پژوهشکده آرتمیا و آبزی پروری، دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، ماهیان دیپلوئید، تریپلوئید و تتراپلوئید قزل آلی رنگین کمان از نظر رشد، بقا و ویژگی های گلبول قرمز مورد مقایسه قرار گرفتند. برای تولید ماهیان تریپلوئید، تخم های لقاح یافته تحت شوک گرمایی ۵/۲۶ درجه سانتی گراد در قالب سه تیمار: ۱- دوبار شوک یک دقیقه ای در ۱۵ و ۳۰ دقیقه بعد از لقاح، ۲- یک بار شوک ۱۵ دقیقه ای در ۱۵ دقیقه بعد از لقاح و ۳- یک بار شوک ۱۲ دقیقه ای در ۲۰ دقیقه بعد از لقاح، قرار گرفتند. برای تولید ماهیان تتراپلوئید، تخم های لقاح یافته تحت شوک گرمایی ۲۸ درجه سانتی گراد در قالب سه تیمار: ۱- شوک ۱۰ دقیقه ای در ۵۹ ساعت-درجه بعد از لقاح، ۲- شوک ۱۰ دقیقه ای در ۶۶ ساعت-درجه بعد از لقاح و ۳- شوک ۱۰ دقیقه ای در ۷۲ ساعت-درجه بعد از لقاح، قرار گرفتند. در تریپلوئیدسازی، شوک گرمای ۵/۲۶ درجه سانتی گراد در ۲۰ دقیقه بعد از لقاح به مدت ۱۲ دقیقه با درصد تفریح ۶/۶۶ درصد و نرخ تریپلوئیدسازی ۸۷ درصد بهتر از سایر گروه ها بود. در تتراپلوئیدسازی، شوک گرمای ۲۸ درجه سانتی گراد در ۵۹ ساعت-درجه بعد از لقاح به مدت ۱۰ دقیقه با درصد تفریح ۹/۵۴ درصد و نرخ تتراپلوئیدسازی ۹۴/۷ درصد نسبت به سایر تیمارها مناسب تر بود. ماهیان تریپلوئید از نظر رشد با دیپلوئیدها اختلاف معنی داری نداشتند اما رشد ماهیان تتراپلوئید به طور معنی داری کمتر از دیپلوئیدها بود. به طور کلی، در این مطالعه علاوه بر بهینه سازی روش های تریپلوئید و تتراپلوئیدسازی، استفاده از طول، عرض و مساحت سلولی گلبول های قرمز، به عنوان یک روش کاربردی و کم هزینه برای تفکیک ماهیان دیپلوئید، تریپلوئید و تتراپلوئید قزل آلی رنگین کمان مورد تأیید قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

پلی پلوئیدسازی، قزل آلی رنگین کمان، گلبول قرمز، رشد و بقا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1850776>

